

INCLUSIVA DE DEBÒ? PROPOSTES PER A L'EXPANSIÓ EDUCATIVA

Raquel Martinez Pulido
Docent

Dins del Decret 150/2017 d'escola inclusiva es planteja un nou canvi de paradigma educatiu on l'escola ordinària augmenta el nombre d'alumnes amb necessitats educatives especials. És un nou repte pel sistema educatiu i alhora una gran aventura on tots i totes aprendran a viure i convida, a créixer en la diversitat i respondre a les necessitats educatives dels alumnes partint de la seva individualitat.

UNA ESCOLA PER A TOTS DEIXA DE SER UNA UTOPIA PER A SER UNA REALITAT.

Estic vivint una de les experiències professionals més interessants de la meua vida. Estic en el CEEPSIR Solc de Tarragona. Un CEEPSIR és una Centre d'Educació Especial Proveïdor de Serveis i Recursos, és el nou rol que diferents escoles d'educació especial estem aportant a terme per donar suport a l'escola inclusiva. Des de Solc, sempre hem cregut en la inclusió i hem lluitat pels drets dels alumnes portant a terme programes innovadors recolzant l'escola ordinària amb alumnes amb necessitats específiques com el programa Help-me: Programa d'Habilitats Comunicatives i Socials. També, des del Decret d'integració vam iniciar l'escolaritat compartida.

Des del curs passat portem a terme el programa: Petites Mirades, Grans Aprenentatges, projecte enfocat a la inclusió d'alumnes amb TEA (trastorn de l'espectre autista) a educació infantil. Aquest programa inclou assessoraments i formació per a centres que volen ampliar les estratègies per acompanyar els alumnes TEA.

En aquest temps, he visitat diferents escoles i he après moltíssim de l'escola ordinària. La sinergia que es crea entre escola ordinària i especial obre nous paradigmes on la col·laboració i compartir experiències fan créixer els recursos de les escoles.

Cada vegada tinc més clar que una escola inclusiva, una escola per a tots va molt més enllà dels recursos personals i econòmics i no poso en dubte que és una part important i molt d'important, però no només és l'única.

Més enllà de tot el fet tangible, està tot allò que no es veu però es pot sentir. Es pot percebre en la mirada apreciativa dels mestres cap als seus alumnes, de les propostes educatives, de l'amor i l'entusiasme amb el que s'afronta tenir un alumne amb necessitats educatives especials. El caliu i el suport que fa el centre a aquell tutor que té un alumne amb necessitat de suport.

L'adaptació de l'entorn: aules, menjador, patis... perquè sigui un espai acollidor potenciant les capacitats dels alumnes i ajudant-lo a continuar aprenent.

Les ganes de continuar creixent com a claustre i entendre la diversitat com la suma de potencialitats, obrir nous paradigmes educatius basats en la zona de desenvolupament pròxim dels alumnes. Es tracta de dissenyar una proposta educativa com un vestit a mida perquè l'alumne vagi redescobrint-se i formant-se.

La proposta és començar a parlar en termes de qualitat de vida, tal com ens recorda Shalock en les vuit dimensions: desenvolupament personal, autodeterminació, relacions interpersonals, inclusió social, drets, benestar físic, benestar material i benestar emocional com a punt de partida on es planteja tot allò que és realment important per a la vida dels alumnes.

Un model educatiu amb una mirada més expansiva on caminem tots junts en un present amb mires cap a una societat preparada i formada, plena de suports i recursos perquè tots els ciutadans puguin gaudir del dia a dia. I si pogués demanar un desig perquè totes aquestes idees siguin realitat demanaria...

Que tots els alumnes se sentin estimats, segurs i alegres a les seves escoles. Que tinguin amics i que aprenguin els uns dels altres, cadascú des de la seva individualitat tenint múltiples oportunitats d'aprenentatge i els suports necessaris per al seu camí d'aprenentatge.

Que el fet de conèixer i aprendre en la diversitat ensenyi a tots els alumnes a ser millors persones, a comprendre les necessitats i particularitats de cadascú i a aprendre els uns dels altres.

Que els mestres i professionals gaudeixin a les seves classes i que s'ho passin molt bé amb els seus alumnes. No hi ha millor aprenentatge que el que emociona. Que a les aules hi hagi cotutoria, quatre ulls veuen més que dos! Que es baixin les ràtios, que augmentin les formacions efectives del professorat i es multipliquin els somriures.

Que creguin en els seus alumnes i en ells mateixos, ja que tots tenim grans qualitats que ens fan ser éssers únics i meravellosos.

Que els centres lluitin pels drets dels alumnes i de les seves famílies. Que disposin dels recursos necessaris per a poder donar resposta educativa als seus alumnes.

I al Departament, que pensi en termes de qualitat de vida i benestar emocional i acadèmic. Que recordi que darrere dels números, de les ràtios i dels pressupostos, hi ha infants i adolescents aprenent amb ganes de superar-se i ser cada dia una mica més savis, més creatius i més autèntics.

FEM QUE UNA ESCOLA PER A TOTS SIGUI UNA GRAN REALITAT!

Volem #StopLlistesdEspera per tots els infants i joves de Catalunya perquè:

- Quants anys ha d'esperar el Pau per tenir el personal de suport educatiu necessari?
- Quants anys ha d'esperar la Diana per tenir una Aula d'Acollida?
- Quants mesos o anys ha d'esperar el Pedro per tenir una beca?

**#StopLlistesdEspera
#InclusivaAmbGaranties**